

בול יצחק בן-עבי

Izhak Ben-Zvi Stamp

43
12.4.64

ה ש י ר ו ת ה ב ו ל א י

תל אביב-יפו • ירושלים • חיפה

PHILATELIC SERVICES

JERUSALEM • ISRAEL

יצחק בן-צבי השתתף בייסוד כנסת ישראל, אספת הנבחרים וההסדרות הכללית של העובדים העבריים, היה חבר הוועד הפועל של ההסתדרות וחבר מועצת עיריית ירושלים. החל משנת 1922 כיהן בתפקידים חשובים בוועד הלאומי, תחילה כחבר הנשיאות, לאחר מכן כיושב ראש, ומשנת 1944 כנשיא הוועד הלאומי. פעילותו הענפה של בן-צבי לא הצטמצמה לתחומי היישוב; הוא פעל רבות גם מחוץ לגבולות הארץ. היה ציר בקונגרסים הציונים מן השמיני ואילך, והיה פעיל בארגון התנועה הציונית בגולה; ייצג את פועלי ארץ-ישראל בכנוסי הפועלים הבינלאומיים והופיע בוועידות עולמיות רבות שדנו בבעיות הארץ.

בד בבד עם עבודתו המדינית והמפלגתית התמסר בן-צבי לעבודה ספרותית ומדעית ענפה, אשר פירותיה הם ספרים, חיבורים ומאמרים רבים, ביחוד בחקר שבטי ישראל וארץ-ישראל. בן-צבי יזם והקים את המכון לחקר קהילות ישראל במזרח התיכון, הנושא כיום את שמו, הוא מכון בן-צבי באוניברסיטה העברית בירושלים. במלחמת השחרור שכל את בנו עלי, שנפל בקרב על הגנת משק בית קשת.

יצחק בן-צבי היה בין החותמים על מגילת העצמאות, ועם קום המדינה חבר מועצת המדינה הזמנית; נבחר לכנסת הראשונה והשניה מטעם מפא"י ושימש חבר כנסת עד להבחרו לכהונת נשיא המדינה. בתקופת כהונתו לא נדר עצמו בתחומי התפקידים המפורשים בחוק; פעל כל ימיו לביטול המחיצות בין העדות ולקירוב הלבבות – לאיחוד האומה על עדותיה ושבטיה.

עם היבחרו הקים את בית הנשיא בירושלים והעביר לבירה את לשכתו. בית הנשיא הפך מקום לפגישות של שבטי ישראל בנפרד ובמקובץ; כאן יוזמו פעולות תרבותיות ורוחניות או צוינה הגשמתן; נערכו מסיבות לסופרים, לאמנים, לאנשי ציבור ולפשוטי עם. בימי נשיאותו של י. בן-צבי ביקרו בישראל, לפי הזמנתו, ראשי מדינות זרות והוא ערך יחד עם רעייתו ביקורים רשמיים, לפי הזמנת עמיתיו – ראשי מדינות, באירופה, באסיה ובאפריקה, והביא עמו את דבר ישראל למרחקים.

ביום כ"ט בניסן תשכ"ג (23-4-1963) נאסף נשיאה השני של מדינת ישראל אל עמיו.

"יצחק בן-צבי בטקס ההשבעה כנשיא המדינה השני"
INAUGURATION OF THE LATE IZHAK BEN-ZVI AS SECOND PRESIDENT OF ISRAEL

יצחק בן-צבי, נשיאה השני של מדינת ישראל, נכנס לתפקידו ביום כ"ב בכסלו תשי"ג (10-12-1952), לאחר שנבחר לכהונה זו על ידי הכנסת. ביום ד' בחשון תשי"ח (29-10-1957) שוב בחרה הכנסת במר בן-צבי לתקופת כהונה נוספת, וחזרה ובחרה בו ביום ב' בחשון תשכ"ג (20-12-1962) לתקופת כהונה שלישית.

סגולותיו הרחניות, אישיותו המוסרית הנעלה, הערכים הצבוריים הברוכים שייצר במשך שנים רבות בתנועת העבודה ובעם – סללו בדרך הטבע את דרכו אל כס הנשיאות.

נולד בשנת 1884 בפולטבה שברוסיה, בה התחיל בפעילותו הציבורית. היה תלמיד הגימנסיה בפולטבה והאוניברסיטה בקיוב. בתקופת לימודיו בגימנסיה הוסיף להשתלם בלימודיו העבריים מחוץ לכתלי בית הספר; בתקופה ההיא נעוץ ראשית חינוכו הציוני. ממעוררי ארגון ההגנה היהודית בפרוץ הפרעות ביהודים בפולטבה, הניח יסוד בהקמת תנועת הפועלים הציונית, נרעין צמח והיה לסניף פועלי-ציון בפולטבה, והשתתף בייסוד מפלגה זו ברוסיה.

כבר בימים הראשונים ראה בן-צבי פתרון הבעיה היהודית בהג' שמה מעשית עלידי עלייה לארץ ישראל, בידעו, כי תהליכים היסטוריים אינם מתחוללים מאליהם, ולהגשמתם דרושה פעולה עצמית והק' רבה אישית. מכאן החלטתו לעלות לארץ ישראל ולהתיישב בה.

מאז עלייתו, בשנת 1907, לא היה מעשה בבניין היישוב במשך יובל שנים אשר בן-צבי לא היה במרכז הראשונים: השתתף בייסוד ארגון „השומר“, ראשית כח המגן העברי, שממנו צמחה ההגנה וצה"ל. יחד עם חברתו לחיים ולפעולה רחל ינאית ייסד את הגימנסיה העברית הראשונה בירושלים ותנועת הפועלים בירושלים.

בשנת 1912 יצא לתורכיה יחד עם דוד בן-גוריון ללמוד משפטים, אולם בפרוץ מלחמת העולם חזר לארץ. התורכים לא ראו בעין יפה את נוכחותם בארץ של יצחק בן-צבי ודוד בן-גוריון וגרשו מן הארץ. שניהם הגיעו לארצות הברית, ארגנו את החלוץ ואת תנועת ההתנדבות לגדוד העברי, וחזרו לארץ עם הגדוד.

"Assembly of Representatives". He was among the founders of the General Federation of Jewish Labour in Palestine, and became a member of the Jerusalem Municipal Council. From 1922 he was an officer of the "Vaad Leumi", the National Council of the Jewish Community in Palestine, first as a member of the presidium, later as its chairman, and finally, from 1944 until the State of Israel superseded Knesset Israel, as the President of the Vaad Leumi. Ben-Zvi's public activities were widespread and went beyond the borders of Palestine. He was a delegate to several Zionist Congresses (from the eighth onward) and was an active worker for the Zionist movement in the lands of Exile. He represented the workers of Israel at International Labour conferences and appeared at a number of world conferences where Palestine was discussed.

In addition to his activities in statesmanship and party politics, he worked as a scholar and writer, as witnessed by many books, essays and articles, dealing mainly with the Tribes of Israel and with the Holy Land. The setting up of the Institute for Research on the Jewish communities in the Middle East was his idea; it is now called the Ben-Zvi Institute and is affiliated to the Hebrew University in Jerusalem.

Izhak Ben-Zvi lost one of his sons in the Isra. War of Independence: Eli Ben-Zvi fell in battle, while defending his home, kibbutz "Bet-Keshet".

Izhak Ben-Zvi was one of the signatories of the Israel Declaration of Independence; and with the establishment of the State became a member of the Provisional Council of State. He was elected to the first and second Knesset. He was as a member of the Knesset until his election to the Presidency.

During his tenure of that office he did not confine himself to the functions required from him, but was indefatigable in trying to bring down inter-communal and inter-ethnic barriers and to effect a true meeting of minds and hearts. He strove to unify the nation; he hoped for the groups and tribes to be welded together.

On his election he transferred the presidential residence and office to Jerusalem, the capital city. The President's Home became a place where the various communities and tribes in Israel could meet, both separately and with each other.

During the presidency of Izhak Ben-Zvi a number of Heads of Foreign States visited the State of Israel at his invitation. Accompanied by his wife, he went on State visits abroad, bearing the message of Israel far afield.

The second President of the State of Israel died on the 23rd April 1963.

D. B.

Izhak Ben-Zvi became the second President of the State of Israel on the 10th December 1952. He was re-elected on the 29th October 1958 and again, for a third term, on the 20th December 1962.

His background, spiritual and moral stature made him a natural and obvious choice for President.

He was born in 1884 in Poltava, Russia. There he went to Secondary School and later he studied at the University of Kiev. The beginning of his Zionist activity dates from that period.

He was among the founders of the Jewish defence organization during anti-Jewish pogroms at Poltava. There he also founded the Labour Zionist Movement — later to become the Poltava branch of the Poalei Zion party.

From the early days of the movement, Ben-Zvi held the view that the solution of the Jewish problem lay in the reality of going to the land of Israel. He knew that historical processes do not happen on their own but have to be helped along by positive action and by self-sacrifice that serves as an example to others. That was how he decided to go and settle in Israel.

Ever since his arrival in 1907, there has been no project aimed at the upbuilding of the community in which Ben-Zvi had not his share. He helped to found "Hashomer", the Jewish Guard Organization, the first security force and the precursor of the clandestine Palestinian Jewish "Hagana" and of the Israel Defence Army. Together with his wife Rachel Janait he founded the first Hebrew Secondary School and organized the labour movement in Jerusalem.

In 1912 he went to Turkey to study Law, together with David Ben-Gurion. He returned with the outbreak of World War I, but neither he nor David Ben-Gurion were personae gratae to the Ottoman authorities and both were deported. They reached America, where they set about organizing the "Hehalutz" pioneering youth organization and also enrolled Jewish volunteers for the British Army, later returning as members of the Jewish Legion which they had thus called into existence.

Izhak Ben-Zvi took part in the establishment of "Knesset Israel", the Jewish community in Palestine and of its representative body, the

הבול הוכן מצילום ט"י מ. קרופ, תל אביב

THE STAMP WAS DESIGNED BY M. KRUP, TEL-AVIV, FROM A PHOTOGRAPH